

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR DE MAIG LLEIDA 2011

Il·lustríssim Senyor Paer en cap, senyores i senyors regidors, autoritats, pubilles de la Festa Major, institucions i persones homenatjades que aprofito per felicitar, sòcies i socis del Barça, amics i amigues.

En primer lloc, voldria agrair al senyor Paer, l'amic Àngel Ros, per convidar-me a fer aquest pregó. El Paer, durant la campanya a la presidència del Barça i en l'Aplec del Cargol, em va demanar que guanyés o no, volia que fos el pregoner. Us asseguro que quasi mai faig pregons, però aquesta serà l'excepció que confirma la regla. En tot cas, avui, més que com a president del Futbol Club Barcelona, faig aquest pregó per les meves arrels lleidatanes.

Vaig néixer a Barcelona i m'estimo Barcelona. Quan em pregunten quin és el meu poble contesto que sóc d'Àger, d'on eren tots els meus avantpassats paterns. M'estimo Àger, el Montsec, la Vall d'Àger i m'estimo Lleida. I m'omple d'orgull poder estar avui entre vosaltres en l'inici d'aquesta Festa Major.

La meva família està vinculada a la història recent d'aquesta vila de Lleida. El meu oncle, en Joan Rosell, va ser catedràtic de geologia i va organitzar en aquesta ciutat un Congrés Internacional junt amb l'Institut d'Estudis Ilerdencs en època de l'Alcalde Antoni Siurana. En Benet Rosell, un altre dels meus oncles, és un artista molt polifacètic i part de la seva obra es troba en aquestes terres, especialment al Museu Morera. Podem trobar escultures públiques com "L'Arbre Paer", "L'Ametlla com Balla" o "Una Salut de Ferro".

He volgut aprofitar l'oportunitat que avui m'heu ofert per repassar els lligams que tenen dues de les meves passions: Lleida i el Barça.

La primera relació del Barça amb Lleida es remunta a l'any 1922. Per Sant Joan d'aquell any, un combinat de jugadors del Barça es va enfrontar a un equip anomenat Joventut Republicana de Lleida al Camp d'Esports. Vaja si no ha plogut des d'aquells dies!

Molts jugadors del primer equip han tingut orígens lleidatans. El defensa Ramon Sanfeliu, el migcampista Antoni Franco, el davanter Enric Ribelles, els defenses Enric Gensana i l'entranyable Antoni Torres, de Balaguer, que va estar-se onze anys al primer equip; o el 'Noi de Linyola', el Josep Maria Fusté, que avui ens acompanya. Un dels més grans de la nostra història! Sempre he sentit que quan ell estava bé, el Barça funcionava.

Avui, el nostre capità, el Carles Puyol, i el Bojan, representen com ningú Lleida a la nostra plantilla. La Pobla i Linyola han vist créixer dos dels puntals del millor Barça de la història.

Parlant de grans futbolistes permeteu-me un record molt especial per un jugador de Tremp que està superant un tràngol molt difícil. Em refereixo al Miki Roqué, jugador del Betis a qui desitgem que es recuperi ben aviat. L'Éric Abidal ho ha aconseguit i el Miki també se'n sortirà! Molts ànims, Miki!

Com tots vosaltres, també tinc molt present la darrera temporada de la Unió Esportiva a Primera. Aquell any 93 ens van guanyar al Camp Nou amb aquell gol de Jaime, però ho van compensar guanyant al Madrid al Camp d'Esports... En aquell equip, que va guanyar ni més ni menys que al Dream Team, hi jugava el Txema

Alonso, avui regidor d'esports i aquí present. Crec que va ser ell qui va fer la passada al Jaime...

Aprofito per encoratjar la Unió Esportiva en aquests moments tan difícils. Per tradició històrica, pel que significa per a aquesta terra i pels seus milers de seguidors es mereix seguir competint als terrenys de joc.

Des que formo part de la Directiva del Club he tingut ocasió de venir a Lleida amb els meus companys. Ho vaig fer a l'octubre del 2003, quan era vicepresident i vam celebrar la primera reunió itinerant de la Junta Directiva del Barça a Àger. Va ser la primera reunió de la història fora de Barcelona. Allò em va permetre fer molt feliç el meu pare.

I ara fa poc, al febrer, es va fer la primera reunió itinerant de l'actual Junta i també va ser a terres lleidatanes. Vam venir a Tàrraga encoratjats pel Ramon Pont, directiu nascut a la capital de la comarca de l'Urgell i que avui també ens acompanya. Si cada quinze dies milers de barcelonistes de tot Catalunya es desplacen al Camp Nou a veure el Barça, el Barça ha de fer territori i intentar apropar-se a tots els racons del país.

Recordo que a Tàrraga el president de la Cambra de Comerç, el Delfí Rubinat, ens va dir una frase que se'm va quedar gravada: "El Barça és l'ambaixador de l'optimisme". I jo afegiria "en unes terres de Ponent plenes d'oportunitats".

I ara, voldria dedicar unes paraules a l'Àrea Social del Club, encapçalada pel vicepresident Jordi Cardoner i pel seu director Pau Vilanova, aquí presents. Les penyes del Barça són els nostres ambaixadors al territori. Fan una tasca social impressionant. Només

a les comarques de Lleida n'hi ha més de 70. Actualment, a més, el síndic de les Penyes, una nova figura al Club, és el lleidatà Ramon Termens.

Aprofito per felicitar la Penya Barcelonista de Lleida i Província que porta 41 anys fent Barça a tot Ponent, i que acaba de rebre la Medalla al Mèrit Esportiu. La penya més antiga de la ciutat ha sabut impregnar la Terra Ferma amb els valors del barcelonisme, tant en l'àmbit social, portant la iniciativa dins el teixit associatiu de la ciutat, com en l'àmbit esportiu, ja que segons m'expliquen, tenen un equip de futbol 7 que ja s'ha proclamat campió de Lliga, i tenen fins i tot secció de ciclisme.

No voldria oblidar-me de tots aquells que han fet una gran feina durant molts anys i que, malauradament, ja no estan entre nosaltres. Em refereixo a persones com el Joan Tiell, president d'honor de la penya, que ens va deixar el mes de febrer passat i que, amb el seu esforç i dedicació, es va convertir en un personatge molt estimat i respectat a la ciutat.

Hem parlat de la història i dels lligams del Barça amb Lleida, parlem ara de temes més actuals. Darrerament hem pogut veure per televisió un anunci d'una cervesa que com que patrocina el Barça, podem fer-ne publicitat: DAMM. L'anunci destacava les riqueses culturals, gastronòmiques i geogràfiques de Catalunya. Val a dir que Lleida sortia poc, però és perquè vam acordar que jo completaria el que faltava.

A la resposta de "I què tenim?" hauríem de recordar que Lleida té la Seu Vella, l'oli de les Garrigues, els torrons d'Agramunt, el carnaval de Solsona, l'aquelarre de Cervera, la Fira del Teatre de Tàrraga, la

ceràmica de Verdú, el romànic de la Vall de Boí, la Vall d'Aran i, com no, la Vall d'Àger!

I també tenim l'Aplec del Caragol... Fa anys que hi assisteixo convidat per l'alcalde Ros. Només a l'Aplec i al Barça conflueixen cinc generacions familiars per gaudir d'una festa cívica. Una festa fundada pel Manolo Calpe, a qui vull recordar, com al seu fill, l'Albert, un bon amic.

Recordo que vaig assistir a un Aplec amb el meu pare i amb el president de la Federació Brasileira de Futbol, el Ricardo Teixeira, en reconeixement a haver facilitat el partit entre la selecció catalana i la brasilera. Quan ens trobem encara me'n parla i em recorda la paella gegant que es va endur al Brasil feta pels Veterans de Lleida!

També vull tenir un record afectuós pel Josep Lluís González ('el Inglés'), un home que estimava Lleida i que ho manifestava en tot lloc i en tot moment. Havia jugat de porter amb un equip de la Unió Esportiva.

Per cert, aquest any, per raons òbvies, a l'Aplec m'haureu d'excusar... Estarem a Wembley, on intentarem guanyar la 4a Copa d'Europa de la nostra història!

Lleida també té la segona Universitat més antiga de l'Estat. Saludo des d'aquí el rector sortint, el Joan Viñas, i felicito qui en serà el nou, el Roberto Fernández.

L'esport i Lleida sempre han anat lligats en les meves arrels familiars. El meu pare encara m'explica quan va portar els estudis universitaris d'INEFC a Lleida a la dècada dels 80, junt amb el senyor Vilaseca i el senyor Culleré. Avui, l'INEFC és tot un referent.

A Lleida també som capdavaners amb un Parc Científic i Tecnològic que serà tota una referència europea, sobretot en el camp agroalimentari.

He sentit parlar d'un pa de cervesa ... Només a Lleida podíem crear una cosa així! Som una terra rica en cultura i gastronomia: els castellers, els moros i cristians, lo marraco, els vins costers del Segre...

Paer en cap, enhorabona perquè sou emprenedors i perquè sou capaços d'engegar projectes pioners com el Global Lleida. Encapçalat per l'Antoni Brufau, el Global Lleida s'ha convertit en un ens de consens per a la promoció econòmica de les terres de Ponent, en un moment de dificultats econòmiques i on l'atur és la principal causa de preocupació dels ciutadans.

Enhorabona a totes les institucions implicades: a les cambres de comerç de Tàrrrega i de Lleida, a l'Ajuntament, a la Diputació i a la Universitat. Vosaltres, com el Barça, heu demostrat que el treball en equip està per sobre dels personalismes.

Ja sabeu que el Barça és més que un club. I en la defensa d'un estil propi és clau la promoció dels valors. Valors, com el civisme i el respecte, que segur que tornaran a protagonitzar aquesta Festa Major de Lleida.

Us animo que seguiu defensant la vostra raó de ser. Seguiu apostant per l'esport de base com el Barça fa amb La Masia, perquè sembrar és recollir.

Us desitjo un molt bon inici de Festa Major. En aquesta ciutat capital de la Catalunya interior, exemple de transformació social i d'esperit emprenedor.

Joan Solà, un dels millors filòlegs que hem tingut, originari de Bell-lloc d'Urgell, quan va rebre el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes va dir: "Si volem ser un poble normal ens cal aspirar a una situació global, comparable a la dels estats reconeguts; amb una llengua referencial ben fixada, potent i autònoma, i amb una literatura, una història, un poder civil i un espai geogràfic visibles i diferenciats". I Lleida ja té un espai visible i diferenciats. Només cal passejar-s'hi!

Permeteu-me acabar amb una estrofa del 'Cant del Barça', que resumeix l'esperit integrador de la nostra catalanitat:

Tant se val d'on venim
Si del sud o del nord
ara estem d'acord
estem d'acord
una bandera ens agermana!

BONA FESTA MAJOR!

VISCA LLEIDA, VISCA CATALUNYA I VISCA EL BARÇA!